

er af liden Nytte at afhandle Principperne for Beskyttelse og Frihandel og at fremføre Grundene for og imod. Deri er jeg fuldstændig enig, og jeg kunde egentlig talt have Lyst til at føre denne Betragtning lidt videre med Hensyn til, hvad der passende kan fjernes fra vore Forhandlinger. Jeg vilde sige, at de mange Betragtninger over, hvad der er Told uden Beskyttelse, og hvad der er Beskyttelsestold, kunne vi egentlig talt temmelig rolig forlade. Thi Sandheden er den, at næsten ikke een Told er uden Beskyttelse, der findes næsten ikke nogen Told, som ikke tillige indeholder en Beskyttelse, og i samme Grad, som man forhøjer Told og Skat paa Forbrug, i samme Grad forlader man Bestræbelsen for at komme i Frihandelsretning. De Forhandlinger, der ere førte, have givet mig Lyst til at kaste et Lys paa ganske enkelte Punkter, som ikke have været berørte her, og som jeg tror ville vise Sandheden deraf.

Selv om man vil se paa et saadant Lyspunkt i Forslaget som Kultoldens Ophevelse, er det, her er Tale om, Tolden paa Kul, jo ingenlunde, som man har sagt, en ren Finanstold; nej, Tolden paa Kul er en Beskyttelsestold ligesom de fleste andre Toldsatser. Tolden paa Kul beskytter for det første vort Skovbrug; som Brændsel er Kullet en Konkurrent til Træet, og ligesom Skovbruget har en, om end vigende Beskyttelse ved Tolden paa Indførselen af Træ — den foreslaas jo nu nedsat fra 3 Kr. 25 Øre til 2 Kr. 50 Øre pr. Ton —, saaledes er Tolden paa Kul en Beskyttelse for Skovbruget. Men endnu mere . . . . (*Blukme*: og *Tørvi*) . . . . det ærede Medlem har fuldstændig Ret, den er en Beskyttelse for Mosebruget, det vil sige, det lille Mosebrug, for Tørveskæret. I mangfoldige smaa Husholdninger ere disse to, Kullene og Tørven, Konkurrenter i Forbruget, og der er ingen Tvivl om, at Afskaffelsen af Kultolden vil have sin Virkning ogsaa med Hensyn til Udbyttet af det lille Tørveskær. Men Kultolden er en Beskyttelse endnu videre, i mere egentlig Forstand. Vi have her i Danmark Kul; de ere hidtil ikke udnyttede meget, men de ville blive det. Det har været bekendt fra gamle Dage, at der fandtes Brunkul i ikke saa ganske ringe Mængde i Jylland. Til Tider har man forsøgt at bruge dem, men det er ikke lykkedes med Fordel, fordi man har brugt dem direkte til Brændselsmiddel, og dertil have de været for svovlholdige, for lidt varmegivende. Men den nyere Tid har fundet en meget

fordelagtig Udnyttelse af Brunkullene. I Hannover er Tilvirkning af Briketter af Brunkul som ere Mage til dem i Jylland, et Millionforetagende. I Jylland, hvor man længe har vidst, at der er Brunkul, har man i den senere Tid fundet rige Brunkulslejer ved Nørre Omme og ved Studsgaard, og Brunkulslejer, som tidligere have været upaaagtede, ere blevne undersøgte og fundne meget righoldige, saaledes ved Sandfeldtgaard ved Herning. Den polytekniske Anstalts Laboratorium har erklæret, at disse jydsk Brunkul ere lige saa gode som de hannoverske og lige saa vel egnede til at afgive Grundlag for en Briketindustri. Desuden kan der af de jydsk Brunkul ved Destillation fremstilles Parafin, og man kan faa Olier, som bruges blandt andet til Motorer; kort sagt, her er Muligheder for en fremtidig Industri, og der er Mænd med videnskabelige, faglige og økonomiske Forudsætninger, som beskæftige sig med Forberedelsen af denne Industri, der sikkerlig vil komme. For denne Industri er Kultolden en Beskyttelsestold, og Afskaffelsen af Kultolden vil virke som Afskaffelse af Beskyttelsen. Til Trods derfor priser jeg dog Kultoldens Afskaffelse, jeg er enig med den højtærede Finansminister deri. Jeg haaber, at den kommende Industri, som jeg omtalte, skal vise sig at være levedygtig trods Kultoldens Afskaffelse. Kul er jo en saa vigtig Forbrugsgegenstand og et saa vigtigt Hjælpemiddel for hele Forretninglivet, at det er en Velgering at faa den afskaffet, og jeg slutter mig til dens Afskaffelse, men jeg vil blot have, at man skal have Øjet aabent for, at et Fristed, hvor Told ikke betyder Beskyttelse, findes saa at sige ikke.

Men naar det gaar saadan med Hensyn til det specielle Lyspunkt i Forslaget, Kultoldens Afskaffelse, hvordan gaar det saa med Hensyn til de andre Punkter af Vigtighed? Hvorledes gaar det navnlig med Hovedpunktet, det, som er Bæren af det hele, den store Forbrugsafgift paa Vin? Man siger: det er en Finanstold, det er ikke nogen Beskyttelse. Ja, vi avle ikke Druer her i Danmark — ja, man kan have en Frankenthaler under Glas, en *Précoce de Malingres* i *Espalier*, men man har dem ikke i saadan Mængde og med saadan Lethed, at der deraf kan frembringes Vin med nogen Fordel. Men der er en anden Drik, der drikkes almindeligt i Danmark, og det er Øl, og en saadan Afstraffelse af Vin, som her er Tale om, vil være den mægtigste Beskyttelse af Øl-